

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 26. dubna 2006

k návrhu směrnice o platebních službách na vnitřním trhu

(ECB/2006/21)

(2006/C 109/05)

Úvod a právní základ

Dne 19. ledna 2006 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Rady Evropské unie žádost o stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2000/12/ES a 2002/65/ES (KOM(2005) 603 v konečném znění) (dále jen „navrhovaná směrnice“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na první odrážce čl. 105 odst. 4 ve spojení se čtvrtou odrážkou čl. 105 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, neboť navrhovaná směrnice se týká základního úkolu Evropského systému centrálních bank (ESCB), kterým je podpora plynulého fungování platebních systémů⁽¹⁾. Pravomoc ECB je dále založena na čl. 105 odst. 5 Smlouvy, podle kterého ESCB přispívá k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

1.1 Navrhovaná směrnice je vítanou iniciativou, neboť vytváří ucelený právní rámec pro platební služby v EU. Různorodost vnitrostátních právních předpisů, které se v současné době na oblast plateb vztahují, komplikuje realizaci jednotného prostoru plateb v eurech (Single Euro Payments Area – SEPA). Harmonizace vnitrostátní právní úpravy v oblasti plateb proto bankovnímu sektoru napomůže v jeho úsilí o vytvoření SEPA. Zavedení pojmu „platební instituce“ by navíc mělo vést k harmonizaci pravidel týkajících se přístupu na trh platebních služeb. Aby však bylo možné plně využít výhod plynoucích z harmonizovaných právních předpisů, je třeba věnovat pozornost sladění oblasti působnosti navrhované směrnice s oblastí působnosti směrnice o elektronických penězích⁽²⁾, a to zejména vzhledem k potřebě rozlišovat mezi platebními službami, které se zakládají na platebních účtech, a platebními službami v oblasti elektronických peněz, které se zakládají na centralizovaném účetnictví. Pokud by se však přijetí navrhované směrnice opozdilo, mohlo by to ohrozit jak zavedení vnitrostátních systémů, jež budou vyhovovat požadavkům SEPA, k 1. lednu 2008, tak úplný přechod na tyto systémy do roku 2010. V tomto ohledu mají stěžejní význam hlavy III a IV navrhované směrnice, neboť zavádějí harmonizovaný soubor pravidel týkajících se informačních požadavků, povolení a provedení platebních transakcí a odpovědnosti ve vztahu k těmto transakcím. Zdá se, že otázky politické i právní povahy v rámci těchto hlav navrhované směrnice bude možné vyřešit v poměrně krátké době. Pokud by došlo k prodloužení jednání, mohla by se zvážít možnost některé části navrhované směrnice vyčlenit, přičemž by se upřednostnilo přijetí těch částí, které jsou nezbytné pro úspěšnou realizaci SEPA.

⁽¹⁾ Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je dále založena na článku 22 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, jenž se týká úkolu ECB a národních centrálních bank zajistit mimo jiné účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy v rámci Společenství a ve styku se třetími zeměmi.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39).

- 1.2 Některé aspekty navrhované směrnice však vyvolávají určité pochybnosti, které jsou předmětem podrobnějšího rozboru níže.

Konkrétní připomínky

2. Činnost platebních institucí

- 2.1 Zavedení nového pojmu „platební instituce“ je krokem k harmonizaci rozdílných přístupů, jež se v současné době uplatňují ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o regulaci subjektů, jež poskytují platební služby, aniž by byly úvěrovou institucí, institucí elektronických peněz nebo bankou poštovního úřadu. Z navrhované směrnice však není jasné, jaké druhy činností mohou platební instituce vykonávat. Podle navrhované směrnice mohou platební instituce přijímat peněžní prostředky od veřejnosti za účelem poskytování platebních služeb. Tyto peněžní prostředky by však neměly představovat vklady či jiné splatné peněžní prostředky ve smyslu článku 3 konsolidované bankovní směrnice⁽³⁾, ani elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice o elektronických penězích (viz čl. 10 odst. 1 navrhované směrnice).

- 2.2 V této souvislosti není z textu navrhované směrnice jasné, zda platební instituce mohou držet peněžní prostředky, jež vykazují podobné ekonomické a právní znaky jako vklady nebo elektronické peníze. Ze skutečnosti, že platební instituce mohou zřízovat platební účty, vyplývá, že by mohly peněžní prostředky držet po dobu delší, než je nezbytné pro dokončení platební transakce. To vyvolává obavy, neboť čl. 65 odst. 4 navrhované směrnice odkazuje na „spořicí účty“, aniž by vymezoval, kde jsou tyto účty vedeny a za jakým účelem. V bodech odůvodnění 8 a 9 navrhované směrnice se však uvádí, že platební instituce vklady přijímat nesmějí. Tyto otázky jsou dále rozvedeny níže.

- 2.3 ECB si rovněž všímá, že podle odstavce 4 přílohy navrhované směrnice mohou platební instituce provádět platební transakce, jestliže se peněžní prostředky čerpají z úvěru, přičemž nejsou dána žádná omezení, pokud jde o způsobilost poskytovat úvěr, z hlediska jeho výše nebo splatnosti.

3. Vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky

- 3.1 Pokud jde o držbu vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků, je třeba připomenout, že článek 3 konsolidované bankovní směrnice zakazuje subjektům, které nejsou úvěrovými institucemi, vykonávat podnikatelskou činnost spočívající v přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků od veřejnosti. Ačkoli konsolidovaná bankovní směrnice přijímání vkladů nedefinuje, Soudní dvůr Evropských společností podal široký výklad pojmu „vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky“ ve smyslu uvedené směrnice, přičemž uvedl, že „pojem“ jiné splatné prostředky „[...] se vztahuje nejen na finanční nástroje, které vykazují typické znaky splatnosti, ale i na ty nástroje, které sice tyto znaky nevykazují, ale jsou předmětem smluvního ujednání splatit poskytnuté peněžní prostředky“.⁽⁴⁾ Nezáleží na tom, zda se tyto peněžní prostředky přijímají ve formě vkladů nebo v jiné formě, jako je např. „soustavné vydávání dluhopisů a obdobných cenných papírů“⁽⁵⁾, jak je uvedeno ve směrnici, která předcházela konsolidované bankovní směrnici. „Veškeré přijímání peněžních prostředků může [tedy] zakládat činnost přijímání vkladů (v širším smyslu), dochází-li ke splacení přijatých peněžních prostředků. V tomto ohledu není důležité, zda povinnost splatit je dána již v okamžiku přijetí peněžních prostředků (a tvoří“ základní „prvek takové transakce), nebo zda tato povinnost vznikne teprve

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/29/ES (Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 50).

⁽⁴⁾ Viz odstavce 17 rozsudku ze dne 11. února 1999 ve věci 366/97 *Massimo Romanelli*, Sb. rozh. 1999, s. I-855.

⁽⁵⁾ Bod odůvodnění 5 první směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977, o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu (Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30). Směrnice zrušená směrnicí 2000/12/ES.

v důsledku vzniku smluvního nároku“⁽⁶⁾. Správný výklad přijímání vkladů „se bude muset řídit otázkou rozsahu úspor, jež jsou předmětem ochrany, a výklad charakteristických znaků“ činnosti poskytování úvěrů „by měl též zohlednit rizika, jež se považují za významná z hlediska ochrany návratnosti vkladů. Výsledkem je tendence k širokému výkladu jak činnosti přijímání vkladů, tak i úvěrů“⁽⁷⁾.

- 3.2 S ohledem na výše uvedené se zdá, že platební instituce budou ve skutečnosti od svých klientů přijímat vklady. Bude-li tomu tak, je třeba obecně poznamenat, že pokud by se platební instituce ocitla v úpadku, tvořily by veškeré peněžní prostředky, které by v okamžiku úpadku držela, součást její majetkové podstaty, a bylo by je tudíž možné použít k uspokojení pohledávek všech věřitelů této platební instituce. Činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků je podstatou bankovníctví jako takového, jak jasně vyplývá z definice „úvěrové instituce“ v čl. 1 odst. 1 písm. a) konsolidované bankovní směrnice⁽⁸⁾. Změny v základním pojetí bankovníctví je nutné pozorně zvážit z hlediska měnové politiky, spolehlivosti a bezpečnosti platebních systémů, finanční stability a statistiky, což jsou vše oblasti, ve kterých má ESCB rozsáhlé pravomoci. Činnost platebních institucí nevyhnutelně zahrnuje držbu peněžních prostředků veřejnosti, byť jen po omezenou dobu. Při vymezení požadavků a ochrany v oblasti dohledu, které se na tyto činnosti budou vztahovat, se proto musí přihlídnout k otázkám ochrany spotřebitele a otázkám finanční stability.

4. Požadavky v oblasti dohledu

- 4.1 V souhrnu lze konstatovat, že na základě navrhované směrnice by se na činnost platebních institucí vztahoval mírnější režim dohledu, než jaký se uplatňuje podle konsolidované bankovní směrnice. Kromě povolovacího procesu, který je založen na některých kvalitativních požadavcích, by se platební instituce musely řídit právním rámcem, jenž by: i) se převážně zakládal na řadě obecně formulovaných požadavků na zveřejňování informací a ii) nezahrnoval kapitálové požadavky pro ocenitelná rizika (viz článek 5 navrhované směrnice). Tento mírný režim dohledu vyvolává obavy, které jsou dále zesíleny tím, že navrhovaná směrnice v porovnání s přístupem použitým v jiných právních předpisech Společenství, jež upravují přístup k činnosti poskytování finančních služeb a její výkon, nařizuje úplnou harmonizaci (viz článek 78 navrhované směrnice).
- 4.2 ECB je toho názoru, že právní úpravu, jež se má na platební instituce dle navrhované směrnice vztahovat, by bylo možné zlepšit ve třech hlavních oblastech. Za prvé, vzhledem k nejasnému rozlišení mezi platebními institucemi a jinými poskytovateli platebních služeb je velmi obtížné posoudit rizika a stanovit odpovídající rozsah ochrany. Je tomu tak nejen v případě, kdy platební instituce mohou držet peněžní prostředky, které je obtížné odlišit od vkladů, ale též, pokud jde o jejich schopnost poskytovat úvěry financované z peněžních prostředků přijatých od veřejnosti (viz odstavec 4 přílohy navrhované směrnice). Za druhé, navrhovaná směrnice se nezabývá různými kategoriemi rizik, která s platebními službami souvisejí. V této souvislosti je vhodné připomenout, že na platební služby, jež poskytují úvěrové instituce, se budou vzhledem k operačnímu riziku, které je s těmito službami spojeno, vztahovat zvláštní kapitálové požadavky⁽⁹⁾. Za třetí, lze též namítnout, že povolovací proces stanovený v navrhované směrnici je založen na kritériích, jež ponechávají příliš velký prostor pro různé výklady na vnitrostátní úrovni. Členské státy mohou též za určitých podmínek upustit od některých požadavků na udělení povolení⁽¹⁰⁾.
- 4.3 S ohledem na výše uvedené se zdá, že rozsahu činnosti platebních institucí podle navrhované směrnice neodpovídá rámec obezřetnostních pravidel, který se na výkon těchto činností bude podle navrhované směrnice vztahovat. Jakmile se vyjasní skutečný rozsah činností platebních institucí, mělo by se uvažovat o uložení přiměřených kapitálových požadavků nebo podobných opatření (např. požadavků na počáteční kapitál, záruk), a to na základě vyhodnocení souvisejících rizik.

⁽⁶⁾ Viz Alexander Bornemann, „Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision“ (Zkrácené stanovisko k pojmu úvěrové instituce ve směrnicích Evropského společenství týkajících se regulace bank a bankovního dohledu), s. 11. Zveřejněno ve formátu PDF na internetových stránkách:

<<http://www.money-advice.net/media.php?id=234>>.

⁽⁷⁾ Tamtéž.

⁽⁸⁾ Čl. 1 odst. 1 písm. a) stanoví, že „úvěrovou institucí se rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet“.

⁽⁹⁾ Viz část 2 přílohy X návrhu směrnic Evropského parlamentu a Rady, kterými se přepracovávají směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (KOM(2004)486 v konečném znění).

⁽¹⁰⁾ Podmínky pro uplatnění příslušných výjimek jsou stanoveny v článku 21 navrhované směrnice.

- 4.4 Neexistence kapitálových požadavků pro platební instituce by mohla potenciálně vést k arbitráži v oblasti dohledu. Úvěrové instituce budou podléhat dohledu na konsolidovaném základě z hlediska operačního i úvěrového rizika bez ohledu na to, zda svoji činnost v oblasti plateb vykonávají přímo nebo prostřednictvím dceřiných společností, které se považují za platební instituce. Na samostatné platební instituce nebo platební instituce, jež nejsou součástí bankovní skupiny, se naopak žádné kapitálové požadavky vztahovat nebudou, přestože provozují stejnou činnost.
- 4.5 Navrhovaná směrnice je kromě toho celkově nejasná, pokud jde o povinnosti příslušných orgánů domovského a hostitelského členského státu. Jako příklad lze uvést třetí odstavec článku 6 navrhované směrnice, jež upravuje udělování „evropského pasu“ platebním institucím, aniž by z něj jednoznačně vyplývalo, který příslušný orgán kterého členského státu bude za dohled nad těmito platebními institucemi odpovídat. Bylo by užitečné tyto otázky pozorněji posoudit.
- 4.6 Při uplatňování článku 15 navrhované směrnice je třeba náležitě respektovat pravomoci ESCB a národních centrálních bank, které se týkají plynulého fungování platebních systémů, a v členských státech, v nichž je to relevantní, pravomoci národních centrálních bank v oblasti dohledu.
- 4.7 Pravomoci příslušných orgánů v oblasti dohledu, které stanoví článek 16 navrhované směrnice, by mohly být v řadě ohledů jasnější. Za prvé by mohl být přesněji vymezen rozsah „kontrol na místě“ (čl. 16 písm. b)). Za druhé by též mohl být vyjasněn přesný význam pravomoci uvalovat „přiměřené sankce“ (čl. 16 písm. d)). Za třetí by mohly být vymezeny podmínky pozastavení nebo odebrání povolení (čl. 16 písm. e)), a to pokud možno v samostatném ustanovení. S cílem zajistit dostatečně rovné podmínky v evropském prostoru a dostatečně účinný dohled nad institucemi, které profitují ze svobody usazování a volného pohybu služeb, by měl být článek 16 navrhované směrnice změněn tak, aby všechny příslušné orgány byly vybaveny veškerými pravomocemi podle tohoto článku, zejména pravomocemi v oblasti dohledu a vynucení.
- 4.8 Článek 19 navrhované směrnice ukládá členským státům, aby umožnily výměnu informací mezi svými příslušnými orgány, centrálními bankami, ESCB a ECB. I když ECB toto ustanovení v zásadě vítá, navrhuje, aby toto ustanovení bylo v případě, že příslušným orgánem je subjekt, jež není centrální bankou, která je současně orgánem dohledu nad fungováním platebního systému, doplněno dalšími ustanoveními, jež by stanovila, že: i) příslušný orgán musí před udělením, pozastavením nebo odebráním povolení konzultovat příslušnou centrální banku a ii) příslušné orgány jsou povinny sdílet informace s příslušnou centrální bankou. S ohledem na celkovou odpovědnost centrálních bank v oblasti plateb by taková ustanovení byla užitečná.

5. Bankovní licence a licence pro instituce elektronických peněz

- 5.1 Bude-li platebním institucím umožněno držet zůstatky, jež se z ekonomického i právního hlediska považují za vklady, ačkoli je navrhovaná směrnice jako vklady pojmově neoznačuje, bude úroveň rizika stejná jako u úvěrových institucí nebo institucí elektronických peněz. Na platební instituce by se proto měla vztahovat stejná úroveň ochrany jako na úvěrové instituce či instituce elektronických peněz. Z toho vyplývá, že poskytování platebních služeb by mělo být pokud možno vyhrazeno úvěrovým institucím nebo institucím elektronických peněz. Tím by se zajistila dostatečná ochrana peněžních prostředků klientů a spolehlivá finanční činnost, a proto ECB tento přístup upřednostňuje.
- 5.2 Bude-li úroveň ochrany, která se vztahuje na úvěrové instituce či instituce elektronických peněz, stanovena i pro platební instituce, bude třeba hlavu II navrhované směrnice zásadním způsobem přepracovat.

6. Omezení činnosti platebních institucí

- 6.1 Pokud dojde k zavedení kategorie platebních institucí, na které se vztahuje mírnější režim dohledu, tak jak to navrhuje Komise, bude třeba navrhovanou směrnicí změnit tak, aby z ní jasně vyplývalo, že by platebním institucím nemělo být umožněno držet peněžní prostředky uživatelů platebních služeb déle než po omezenou dobu, po kterou dochází k převodu těchto prostředků od plátce k příjemci, ani tyto peněžní prostředky znovu investovat. Stávající znění čl. 10 odst. 2 navrhované směrnice by jinak mohlo vést k závěru, že z toho, že platební instituce ve svých účetních knihách otevřou účty, vyplývá, že přijaté peněžní prostředky lze znovu investovat ve prospěch platební instituce. Tohoto upřesnění lze dosáhnout například omezením činností platebních institucí v oblasti platebních služeb na činnosti

uvedené v odstavci 7 přílohy navrhované směrnice. Platební instituce by mohly vykonávat i činnost uvedenou v odstavci 5 přílohy, bude-li však jasně stanoveno, že činnost vydávání platebních karet se pojí s požadavkem, aby účet držitele karty byl veden u úvěrové instituce. Platebním institucím by dále nemělo být dovoleno poskytovat úvěry podle odstavce 4 přílohy navrhované směrnice.

- 6.2 Aby se zamezilo různému výkladu, bylo by užitečné uvést, které služby mohou jednotlivé druhy institucí nabízet, přičemž by se všechny odstavce přílohy navrhované směrnice přeskupily takto: i) odstavce 1 až 7: úvěrové instituce, ii) odstavce 1-3 a 5-7: instituce elektronických peněz a iii) odstavec 7: platební instituce. Jak bylo uvedeno výše, za činnost poskytovanou platebními institucemi, by se mohla dále považovat též činnost uvedená v odstavci 5 přílohy ⁽¹⁾. Stejně tak by tomu mohlo být i pokud jde o činnost uvedenou v odstavci 4 přílohy, a to za předpokladu, že se zajistí, aby peněžní prostředky přijaté od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb nemohly být použity na poskytnutí úvěru jiným uživatelům platebních služeb.
- 6.3 Za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb by se mohlo zvážit zavedení další minimální úrovně ochrany. Například v souvislosti s některými mechanismy zúčtování futures se podle právních řádů některých členských států (např. v Německu a ve Spojeném království) a podle právního řádu Spojených států považuje hotovost uložená u makléřů, kteří zprostředkovávají zúčtování futures, za majetek klienta, a ne za vklad. Tento mechanismus je běžně upraven zvláštními právními předpisy nebo potvrzen judikaturou. Aniž by se řešila vlastnická povaha takové hotovosti, což by mohlo v právních rádech některých členských států působit těžkosti, jednou z možností by bylo dále rozvinout úroveň ochrany obsaženou v čl. 10 odst. 2 navrhované směrnice, jež platebním institucím ukládá povinnost, aby vedly peněžní prostředky uživatelů platebních služeb ve svých účetních knihách odděleně. Toho by bylo možné dosáhnout změnou navrhované směrnice s cílem zajistit, aby platebním institucím byly uloženy konkrétnější povinnosti, a sice: i) vyčlenit peněžní prostředky na transakce, pro které byly přijaty, ii) oddělit peněžní prostředky, které byly přijaty za účelem provedení platební transakce, od jiných peněžních prostředků přijatých na jiné činnosti než platební služby a vést je v účetních knihách odděleně, iii) vést peněžní prostředky uživatelů platebních služeb na účtu, jehož název je jako uživatele platebních služeb jasně označuje, iv) nesměšovat peněžní prostředky uživatelů platebních služeb s peněžními prostředky poskytovatele platebních služeb nebo jiného uživatele platební služby či jiné osoby, v) chránit peněžní prostředky uživatelů platebních služeb před účinky žalob třetích osob proti platební instituci, vi) ocitne-li se platební instituce v úpadku, vrátit peněžní prostředky uživatelů platebních služeb, a to bezodkladně a přednostně před všemi ostatními pohledávkami, vii) nepostačují-li peněžní prostředky k úhradě peněžních prostředků uživatelům platebních služeb platební instituce v úpadku, rozdělit zbylé peněžní prostředky uživatelům platebních služeb poměrně podle výše jistiny jejich pohledávek.
- 6.4 Další vysvětlení kromě toho vyžaduje odkaz na doplňkové služby, jako jsou „záruky za provedení platebních transakcí“, uvedený v čl. 10 odst. 1 písm. b) navrhované směrnice, a to v tom směru, že se jedná pouze o služby ve prospěch uživatelů platebních služeb, kteří se účastní transakce.
- 6.5 V čl. 10 odst. 3 navrhované směrnice se v neposlední řadě uvádí, že s výhradou použitelných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství není činnost platebních institucí omezena na poskytování platebních služeb. Z toho vyplývá, že rozsah činností platebních institucí může jít nad rámec činností, které jsou uvedeny v příloze navrhované směrnice, což vyvolává obavy ve dvou směrech. Za prvé, navrhovaná směrnice neuvádí všechny druhy povolených činností. Tyto činnosti lze plně posoudit z hlediska ochrany spotřebitele a finanční stability jen tehdy, jsou-li známy všechny možné činnosti. Za druhé, pokud se tyto činnosti zakládají na vnitrostátním právu, nebude dosaženo účelu navrhované směrnice, kterým je zajištění úplné harmonizace. Z těchto důvodů by se měl čl. 10 odst. 3 navrhované směrnice vypustit.

7. Vytvoření SEPA

- 7.1 Bankovní sektor v současné době intenzivně pracuje na tom, aby mohl poskytovat služby, které vyhovují požadavkům SEPA. Již od 1. ledna 2008 by tento sektor chtěl poskytovat občanům, úřadům a obchodním společnostem panevropské platební nástroje, a to jak pro vnitrostátní, tak pro přeshraniční platby. S ohledem na různorodost příslušných vnitrostátních předpisů by však vytvoření SEPA mohlo být v rámci stávajícího právního rámce Společenství problematické. Harmonizace právního rámce v oblasti plateb je tedy důležitá, neboť napomůže bankovnímu sektoru v jeho úsilí o vytvoření SEPA. Ukazuje se, že části navrhované směrnice, jež jsou pro SEPA relevantní (zejména hlavy III a IV),

⁽¹⁾ Je třeba poznamenat, že uvedené přeskupení nebere v úvahu činnosti bank poštovních úřadů, neboť udělování licencí těmto subjektům, a tím i úprava druhu činností, které mohou vykonávat, se řídí vnitrostátními právními předpisy členských států.

jsou méně kontroverzní než hlava II. Pokud se vzhledem ke shora uvedeným nejasnostem přijetí navrhované směrnice opozdí, může se opozdit i realizace SEPA. S cílem předejít této situaci by proto bylo prospěšné vyčlenit hlavu II z navrhované směrnice. Toto vyčlenění by však mělo být podmíněno tím, že se v patřičné době přijme samostatný právní předpis Společenství o platebních institucích. S cílem dosáhnout pro jednotlivé kategorie poskytovatelů platebních služeb jednotného právního rámce i rámce pro dohled by úloha platebních institucí v tomto ohledu logicky mohla být předmětem diskuse v rámci plánovaného přezkoumání směrnice o elektronických penězích.

7.2 Další možností by bylo, aby Rada guvernérů ECB ve smyslu čl. 105 odst. 2 Smlouvy a článku 22 statutu přijala nařízení ECB, které by upravovalo příslušná ustanovení navrhované směrnice, jež se týkají SEPA a jež spadají do oblasti působnosti ESCB, přičemž by se však uznalo, že tímto způsobem nelze přijmout veškerá ustanovení, jež napomáhají vytvoření SEPA.

7.3 Zvláštní otázkou, která se týká SEPA, je maximální doba provedení „D+1“, kterou stanoví čl. 60 odst. 1 a čl. 61 odst. 1 navrhované směrnice. Očekává se, že většina poskytovatelů platebních služeb by mohla tento požadavek splnit do 1. ledna 2010. Je však třeba mít na paměti, že bankovní sektor nebyl k dopadům požadavku „D+1“ konzultován a že některé bankovní subjekty by mohly mít se splněním tohoto požadavku v dané lhůtě potíže.

8. Vynětí centrálních bank

Poslední odrážka článku 1 navrhované směrnice stanoví, že centrální banky vystupující jako měnové orgány a veřejnoprávní orgány poskytující platební služby se za poskytovatele platebních služeb nepovažují. S cílem odstranit možné nejasnosti o významu tohoto ustanovení by namísto zakotvení nejasné podmínky, že toto vynětí se má vztahovat pouze na situace, kdy centrální banky, které vystupují jako měnové orgány či veřejnoprávní orgány, poskytují platební služby, bylo prospěšné jednoznačně uvést, že z oblasti působnosti navrhované směrnice jsou vyňaty veškeré činnosti, které centrální banky vykonávají. Tímto vynětím by nemělo být dotčeno vyhlášení zásad ECB ze dne 4. srpna 2005 o platebním styku pro malé platby v eurech zajišťovaném pro úvěrové instituce centrálními bankami⁽¹²⁾, které uvádí, že národní centrální banky, jež nabízejí úvěrovým institucím přístup k platebním systémům pro malé platby, přihlížejí k podmínkám a soutěžnímu prostředí na příslušném trhu i k návratnosti vynaložených nákladů, aby nedocházelo ke vzniku konkurenčních nevýhod nebo k potlačování tržních iniciativ. Je pravděpodobné, že shora uvedené ustanovení ve stávající podobě povede v jednotlivých členských státech k rozdílné implementaci, čímž na straně centrálních bank i účastníků finančního trhu vzniknou zbytečné nejasnosti.

9. Provozování platebních systémů a přístup k nim

9.1 Z navrhované směrnice by mělo jednoznačně vyplývat, že provozovatelé platebních systémů budou oprávněni rozlišovat mezi jednotlivými druhy poskytovatelů platebních služeb, pokud se týká podmínek, jež musí tito poskytovatelé splnit předtím, než získají přístup k platebním systémům. Toto rozlišení by mělo být s cílem řídit rizika spojená s poskytováním platebních služeb provedeno objektivně. Rozsah působnosti čl. 23 odst. 1 navrhované směrnice by se kromě toho měl omezit na to, aby se zabezpečil přístup platebních institucí k platebním systémům na nediskriminačním základě. Čl. 23 odst. 1 navrhované směrnice by měl být odpovídajícím způsobem změněn.

9.2 ECB chápe, že cílem čl. 23 odst. 2 navrhované směrnice je vyjmout systémy označené podle směrnice o neodvolatelnosti zúčtování⁽¹³⁾ z podmínek pro přístup, které vymezuje čl. 23 odst. 1. Znění tohoto článku však v tomto ohledu není dostatečně jasné, a ECB proto navrhuje, aby do navrhované směrnice byla zapracována jednoznačná výjimka.

⁽¹²⁾ Zveřejněno na internetových stránkách ECB: www.ecb.int

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

- 9.3 Z navrhované směrnice by mělo dále jednoznačně vyplývat, že poskytování zúčtovacích a vypořádacích služeb se řídí standardy pro dohled, které byly přijaty v rámci Eurosystemu podle čl. 105 odst. 2 smlouvy. Toho lze dosáhnout například tím, že se bod odůvodnění 12 navrhované směrnice a čl. 23 odst. 2 odpovídajícím způsobem změní. V tomto ohledu Eurosystem v souvislosti se svým úkolem podporovat plynulé fungování platebních systémů v eurozóně posoudí, zda je účast platebních institucí v platebních systémech dostatečně bezpečná a zda nepředstavuje příliš velká rizika pro stabilitu finančního systému.
- 9.4 Čl. 10 odst. 1 písm. c) navrhované směrnice platební instituce v neposlední řadě výslovně opravňuje k provozování platebních systémů. Vzhledem k tomu, že právní předpisy Společenství v současné době nedefinují pojem „provozovatel platebního systému“, ani neupravují právní povahu těchto provozovatelů, není třeba, aby navrhovaná směrnice zaváděla právo platebních institucí (ani jakékoli jiné kategorie poskytovatelů platebních služeb, na které se navrhovaná směrnice vztahuje) provozovat platební systémy. Stejně tak by měl být vypuštěn odkaz na „provoz“ platebních systémů v názvu a v prvním odstavci článku 23 navrhované směrnice.

10. Platební výbor

Podle článku 76 navrhované směrnice může Komise změnit seznam platebních služeb uvedených v příloze, při čemž Komisi podle článku 77 napomáhá Platební výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise. S ohledem na význam tohoto seznamu a dopad, který by změna tohoto seznamu mohla mít na platební trh, by měl být mandát Platebního výboru jednoznačný, tak aby se zabránilo střetu s pravomocemi, jež podle Smlouvy a statutu náleží Eurosystemu. S ohledem na zvláštní pravomoci ECB v této oblasti by ECB měla být v Platebním výboru zastoupena v roli pozorovatele.

11. Negativní oblast působnosti navrhované směrnice

- 11.1 Vymezení oblasti působnosti navrhované směrnice v člancích 2 a 3 může zapříčinit rozdílný výklad. Podle článku 2 se navrhovaná směrnice vztahuje na taxativní výčet obchodních činností, které jsou definovány jako platební služby a které jsou uvedeny v seznamu v příloze navrhované směrnice. V článku 3 navrhovaná směrnice obsahuje též zřejmě taxativní výčet výjimek z navrhované směrnice; tuto otázku by však bylo vhodné objasnit. S cílem ozřejmit vztah mezi články 2 a 3 navrhované směrnice ECB navrhuje, aby se stávající název článku 3 nahradil slovem „výjimky“.
- 11.2 Dále jsou problematické některé otázky upravené v článku 3. Za prvé, navrhovaná směrnice se nezdá být technologicky neutrální, neboť činí rozdíl mezi materiální formou platby a formou elektronickou. Může proto zapříčinit nedůvodnou předpojatost vůči platebním službám v listinné podobě. V závislosti na stávající vnitrostátní právní úpravě mohou poskytovatelé platebních služeb, kteří v současné době nabízejí služby v listinné podobě, považovat zavedení účinnější elektronické verze svých produktů za nákladnější, neboť by se na ně v takovém případě začala vztahovat navrhovaná směrnice, čímž se může zpozdít zavedení elektronických platebních služeb, jež je v obecném zájmu.
- 11.3 Zadruhé, vynětí určitých platebních služeb, které poskytují poskytovatelé telekomunikačních nebo informačních systémů či sítí, jež je uvedeno v čl. 3 písm. j) navrhované směrnice, může vyvolávat rozdílné výklady. Toto ustanovení není technologicky neutrální a lze jej vykládat buď příliš úzce, či příliš široce (např. platby v rámci online obchodních platform jako např. eBay mohou být vyňaty, ačkoli se podstatně neliší od služeb, které by do oblasti působnosti navrhované směrnice spadaly). Navrhovaná směrnice by tak mohla být implementována nestejně. Navíc není zcela jasné, jaký je vztah mezi vynětím a odstavci 8 a 9 přílohy navrhované směrnice. ECB proto navrhuje, aby čl. 3 písm. j) navrhované směrnice i odstavce 8 a 9 přílohy navrhované směrnice byly vypuštěny.
- 11.4 Jelikož v čl. 3 písm. f) navrhované směrnice se odkazuje na listinné směnky vlastní, měl by být zakotven obecný odkaz rovněž na směnky cizí, který by zahrnoval jak směnky cizí, které upravuje Ženevská úmluva z roku 1930⁽¹⁴⁾, tak směnky cizí, které tato úmluva neupravuje.

⁽¹⁴⁾ Úmluva o jednotném zákonu směnečném (Ženeva, 7. června 1930).

12. Definice

- 12.1 Navrhovaná směrnice uplatňuje při vymezování definic dva různé přístupy. V některých případech jsou definice zvláště vymezeny v článku 4, jindy jsou definice roztroušeny po různých částech navrhované směrnice (např. v článku 1 („úvěrové instituce“, „instituce elektronických peněz“, „banky poštovních úřadů“ a „platební instituce“), v článku 2 („platební služby“ a „platební transakce“), v článku 29 („rámcové smlouvy“) a v článku 51 („mikropodniky“)). ECB navrhuje, aby všechny definice byly obsaženy v jediném článku navrhované směrnice vymezujícím definice, jímž by mohl být první článek. Postupovalo by se tak obdobně jako v případě konsolidované bankovní směrnice.
- 12.2 Současně vyvstává otázka souladu s definicemi a pojmy užívanými ve stávajících právních předpisech Společenství, např. ve směrnici o neodvolatelnosti zúčtování. Tato otázka je aktuální např. v případě definice „platebního systému“ v čl. 4 odst. 3 navrhované směrnice, jež by s ohledem na možnou interakci mezi systémy označenými podle směrnice o neodvolatelnosti zúčtování a ostatními platebními systémy měla být uvedena do souladu s pojmem „systém“, který používá směrnice o neodvolatelnosti zúčtování. Vyššího souladu by bylo možné dosáhnout tím, že se do navrhované směrnice zavedou definice „plátce“ a „příjemce“, jež obsahuje článek 3 navrhovaného nařízení o informacích o plátcích podávaných v souvislosti s převodem finančních prostředků ⁽¹⁵⁾.
- 12.3 Pojem „platební instituce“ by měl být změněn, aby se vyloučila možnost, že by platebními institucemi mohly být fyzické osoby, neboť by hrozilo riziko smíšených peněžních prostředků platební instituce s peněžními prostředky příslušné fyzické osoby.
- 12.4 Pojem „platební účet“, jenž zakotvuje čl. 4 odst. 7 navrhované směrnice, je nejasný. Toto je třeba napravit, neboť tento pojem je klíčový pro výklad pojmu platebních služeb i pro výklad rozsahu činností, které mohou platební instituce vykonávat. Ze stávajícího znění jasně nevyplývá, zda platební účty mohou zřizovat všechny kategorie poskytovatelů platebních služeb. Budou-li platební instituce oprávněny zřizovat platební účty, je třeba objasnit rozdíl mezi „obvyklými“ bankovními účty a platebními účty. Dále je třeba jasně vymezit vlastnosti těchto účtů. Otázky, které v této souvislosti vyvstávají, se týkají toho, kdo je oprávněn tyto účty zřizovat, kdo může být jejich držitelem a jaká je jejich právní povaha a účinky.
- 12.5 Dále je třeba objasnit, co znamená odkaz na účet, který je „využíván výhradně pro platební transakce“ v definici platebního účtu. Vylučuje se tím například možnost, aby účet byl úročný, či možnost peněžních prostředků držet po dobu delší, než je nezbytně nutné k provedení transakce? Je též třeba zajistit, aby platební instituce nesměly držitelům účtu platit úroky či poskytovat jiné pobídky.
- 12.6 Definice „peněžních prostředků“, kterou vymezuje čl. 4 odst. 8 navrhované směrnice, by měla být přepracována, a to mimo jiné tak, že se slovo „hotovost“ nahradí odkazem na bankovky a mince.
- 12.7 Pokud se týká definice „jedinečného identifikátoru“, kterou vymezuje čl. 4 odst. 15 navrhované směrnice, ECB připomíná, že ve svém stanovisku CON/2005/56 ze dne 15. prosince 2005 k návrhu nařízení ES o informacích o plátcích podávaných v souvislosti s převodem finančních prostředků ⁽¹⁶⁾ navrhuje konkrétní znění definice „jedinečného identifikačního kódu“, jež bylo nyní, jak se zdá, převzato do stávajícího znění navrhovaného nařízení. ECB navrhuje, aby definice „jedinečného identifikačního kódu“ byla v navrhovaném nařízení a v navrhované směrnici uvedena do souladu.
- 12.8 Pojem „doba provedení“ je použit v několika bodech odůvodnění navrhované směrnice a v čl. 26 odst. 1 písm. a) bod ii), v čl. 31 odst. 1 písm. b) bod ii), v článku 35 a v oddílu 2 kapitoly 2 hlavy IV, aniž by byl definován. Vymezení doby provedení jako určitého časového rozmezí (které by bylo možné měřit např. v pracovních dnech či provozních hodinách) by bylo prospěšné, neboť by umožnilo vymezit maximální dobu provedení. Mnoho transakcí se navíc uskutečňuje bez použití platebního účtu (např. převod peněz klientům, kteří nejsou bankami). Definice doby provedení v navrhované směrnici by se měla vztahovat rovněž na tyto případy.

⁽¹⁵⁾ „Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o informacích o plátcích podávaných v souvislosti s převodem finančních prostředků“ (KOM(2005) 343 v konečném znění).

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. C 336, 31.12.2005, s. 109.

- 12.9 Pro „pracovní dny“ neexistuje v EU žádný jednotný kalendář a ačkoli se tento výraz používá v oddílu 2 kapitoly 2 hlavy IV navrhované směrnice, není definován. Pro účely zpracování a pro provozní účely a s cílem zajistit, aby byl rozsah povinností jednoznačně vymezen, by bylo prospěšné tuto definici vložit do navrhované směrnice (do článku, který vymezuje definice).
- 12.10 V navrhované směrnici, a to např. v čl. 3 písm. b), čl. 4 odst. 8 navrhované směrnice a v odstavci 7 přílohy navrhované směrnice, je používán pojem „peníze v bezhotovostní podobě“, aniž by byl definován. ECB navrhuje, aby se (do článku, který vymezuje definice) zavedla definice peněz v bezhotovostní podobě a aby se přitom přihlédlo k tomu, že tyto finanční prostředky mohou držet pouze centrální banky a úvěrové instituce (včetně institucí elektronických peněz).
- 12.11 Obdobně se v čl. 4 odst. 2 a v článku 20 navrhované směrnice používá pojem „pobočka“, aniž by byl definován. ECB navrhuje, aby se zavedla definice „pobočky“ v souladu s definicí v čl. 1 odst. 3 konsolidované bankovní směrnice.
- 12.12 Definice „rámcové smlouvy“ by měla být přesunuta z článku 29 do článku, který vymezuje definice. Z důvodu jednotnosti by pojem „rámcová smlouva“ („*framework contract*“) měl být používán v celé navrhované směrnici, přičemž alternativní pojmy „rámcová smlouva“ („*framework agreement*“) a „rámcová dohoda“, jež jsou použity v bodu odůvodnění 18 navrhované směrnice a v člancích 32 a 33, by měly být tímto pojmem nahrazeny.
13. *Další poznámky právní a technické povahy*
- 13.1 Je třeba objasnit, zda je hostitelský členský stát oprávněn pro účely statistického výkaznictví vyžadovat, aby všechny platební instituce, které mají pobočku na území tohoto státu, vykazovaly své činnosti příslušným statistickým orgánům hostitelského členského státu, a to zejména národní centrální bance nebo národnímu statistickému úřadu.
- 13.2 Dále by bylo možné jednoznačně vysvětlit, že smyslem výrazu „v jakékoli měně“, který je obsažen v článku 2 navrhované směrnice, je odkazovat na měny zemí mimo Společenství.
- 13.3 Článek 1 navrhované směrnice se nazývá „předmět“, a měl by se tedy omezit na podání základních informací o předmětu úpravy obsažené v navrhované směrnici. Zřejmě by bylo vhodnější, aby čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb byly zahrnuty do jednotné definice „poskytovatele platebních služeb“, jež by byla zakotvena v článku vymezujícím definice, a to zejména s ohledem na skutečnost, že článek vymezující definice rovněž definuje pojem uživatele platební služby.
- 13.4 Čl. 11 odst. 2 navrhované směrnice, který se týká využití smluvních zástupců, externích subjektů nebo dceřiných společností, odkazuje na zadání „všech svých operací“ externím subjektům. Toto ustanovení je problematické, neboť by umožnilo vytváření společností, které nevyvíjejí žádnou činnost a pouze formálně splňují požadavky navrhované směrnice, zatímco skutečnou činnost vyvíjí třetí osoba, na kterou se požadavky navrhované směrnice nevztahují. Aby se předešlo těmto dopadům, navrhuje ECB článek 11 změnit.
- 13.5 Čl. 12 odst. 1 navrhované směrnice odkazuje na „provozní riziko“, aniž by tento pojem definoval. Nezbytné upřesnění by bylo možné provést tak, že se použije definice „operačního rizika“, obsažená v čl. 4 odst. 22 navrhované směrnice o kapitálové přiměřenosti ⁽¹⁷⁾.
- 13.6 Pravidla pro vedení záznamů, která jsou vymezena v člancích 13 a 44 navrhované směrnice, by mohla znamenat, že povinnost platební instituce vést záznamy netrvá déle než jeden rok. Tato povinnost by měla být jednoznačněji uvedena do souladu s dalšími právními předpisy Společenství, jako např. s článkem 30 třetí směrnice o praní peněz ⁽¹⁸⁾, která stanoví povinnost vést záznamy po dobu nejméně pěti let.

⁽¹⁷⁾ Pro úplný odkaz viz poznámka pod čarou 9.

⁽¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- 13.7 Pojem „souhlas“, vymezený v článku 41 navrhované směrnice, není dostatečně přesný. V této souvislosti je třeba uvést odkaz na odvolání souhlasu a jeho definici.
- 13.8 Znění článku 52 navrhované směrnice, který se týká náhrad, je neurčité, a to například když pojednává o nároku na náhradu v případě, že částka provedené transakce není taková, „jakou by rozumný plátcе očekával, kdyby byl na místě tohoto plátce“. Toto znění ponechává velký prostor pro interpretaci, čímž se zvyšuje nejistota v oblasti plateb, a mohlo by zavdat příčinu pro větší počet sporů a ponechat spotřebitele bez ochrany. S cílem minimalizovat riziko budoucích sporů by se ujasnění znění článku 52 měla věnovat další pozornost.
- 13.9 Neodvolatelnost platby má pro příjemce zásadní význam, a proto je pojem „kdy byl [...] informován“ v čl. 53 odst. 1 navrhované směrnice příliš vágní, neboť časový okamžik by se mohl podstatně lišit v případě, kdy je informace plátcі zpřístupněna prostřednictvím internetové banky či prostřednictvím veřejně přístupného terminálu pro tisk výpisů z účtu, a v případě, kdy plátcе obdrží výtisk výpisu z účtu poštou. ECB by tedy dala přednost tomu, aby se použil pevně stanovený časový okamžik, který souvisí s převodem. Povolené časové rozmezí by se mohlo prodloužit ze čtyř na šest týdnů, aby měl plátcе dostatečný čas reagovat.
- 13.10 Ačkoli jsou pojmy „přijetí“ a „neodvolatelnost“, které jsou obsaženy v člancích 54 a 56 navrhované směrnice, jednoznačné a prospěšné, měly by být slučitelné s pojmy „vstup do systému“ a „neodvolatelnost“, které používá směrnice o neodvolatelnosti zúčtování.
- 13.11 Čl. 54 odst. 2 navrhované směrnice by měl být pozměněn tak, aby se zajistilo, že časový rozdíl mezi okamžikem, kdy poskytovatel platebních služeb obdržel platební příkaz, a okamžikem přijetí příkazu k provedení nebyl zbytečně prodlužován.
- 13.12 Čl. 65 odst. 1 navrhované směrnice, který se týká dostupnosti peněžních prostředků, stanoví, že členské státy musí zajistit, aby poskytovatel platebních služeb příjemce zpřístupnil peněžní prostředky příjemci, jakmile jsou tyto prostředky připsány na platební účet příjemce. Zdá se být jednoznačné, že peněžní prostředky jsou k dispozici, jakmile jsou na účet příjemce připsány. Proto se jeví jako vhodné, aby se jednoznačně stanovilo, že peněžní prostředky se příjemci zpřístupní okamžitě, jakmile je poskytovatel platebních služeb obdržel.
- 13.13 S cílem umožnit účinné přímé zpracování v rámci platebních systémů by měl být čl. 66 odst. 1 navrhované směrnice změněn tak, že se v něm na mezinárodní číslo bankovního účtu (IBAN) odkáže jako na jedinečný identifikační kód, který se vždy preferuje, čímž se zajistí harmonizované používání jedinečných identifikačních kódů.

14. *Legislativní návrh*

Kromě výše uvedených připomínek jsou v příloze tohoto stanoviska uvedeny konkrétní legislativní návrhy.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 26. dubna 2006.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

PŘÍLOHA

Legislativní návrh ⁽¹⁾Text navrhovaný Komisí ⁽²⁾Změny navrhované ECB ⁽³⁾

Změna č. 1

Bod odůvodnění 12

- (12) Pro provoz poskytovatele platebních služeb je nezbytné, aby mohl provádět svou činnost v rámci platebních systémů nebo se mohl takových systémů účastnit. Aby bylo možno zajistit rovné zacházení v rámci celého Společenství stejně jako mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb v souladu s podmínkami jejich licencí pro obezřetné podnikání, je třeba objasnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a účasti v platebních systémech. Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení týkající se platebních institucí a úvěrových institucí, pokud jde o jejich činnost v rámci platebních systémů a jejich přístup k nim.
- (12) Pro poskytovatele platebních služeb je nezbytné, aby mohl svou činnost provádět v rámci platebních systémů nebo se mohl takových systémů účastnit. S cílem zajistit v rámci celého Společenství rovné zacházení s různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb v souladu s podmínkami jejich licencí pro obezřetné podnikání, je třeba vyjasnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a účasti v platebních systémech. **Podle čl. 105 odst. 2 Smlouvy a článků 3.1 a 22 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) je jedním ze základních úkolů, jež Evropský systém centrálních bank (ESCB) plní, podporovat plynulé fungování platebních systémů. ECB a národní centrální banky členských států mohou poskytovat facility a ECB může vydávat nařízení proto, aby byly zajištěny účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy uvnitř Společenství a ve styku se třetími zeměmi. Ustanoveními této směrnice, která se týká přístupu k poskytování platebních služeb a účasti v platebních systémech, nejsou tyto pravomoci ECB a ESCB, jež se uplatňují v členských státech, které přijaly euro, dotčeny.** Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení s platebními a úvěrovými institucemi, pokud jde o jejich činnost v rámci platebních systémů a jejich přístup k těmto systémům.

Odůvodnění – viz odstavec 9.3 stanoviska

Změna č. 2

Článek 1 – Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují následující čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb:

- (a) úvěrové instituce ve smyslu směrnice 2000/12/ES;
- (b) instituce elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES;
- (c) banky poštovních úřadů uvedené ve druhé odrážce čl. 2 odst. 3 směrnice 2000/12/ES, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství oprávněny poskytovat platební služby;

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb **ve smyslu článku [4] [článek vymezující definice].**

Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se podmínek transparentnosti a práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto hlavním zaměstnáním či hlavní podnikatelskou činností.

⁽¹⁾ Legislativní návrh obsažený v příloze se opírá o navrhovanou směrnici a obsahuje pouze změny, které ve svém stanovisku navrhuje ECB.

⁽²⁾ Části textu vyznačené kurzívou navrhuje ECB vypustit.

⁽³⁾ Tučným písmem je vyznačen nový text, jenž ECB navrhuje.

(d) ostatní fyzické a právnické osoby, jimž bylo uděleno povolení podle článku 6 této směrnice poskytovat a vykonávat platební služby po celém Společenství, dále jen „platební instituce“.

Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se podmínek transparentnosti a příslušná práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto hlavním zaměstnáním či hlavní podnikatelskou činností.

Centrální banky vystupující jako měnové orgány a veřejnoprávní orgány poskytující platební služby se za poskytovatele platebních služeb nepovažují.

Odůvodnění – viz odstavec 13.3 stanoviska

Změna č. 3

Čl. 2 odst. 1 první pododstavec

Tato směrnice se vztahuje pouze na obchodní činnosti uvedené v příloze, jež sestávají z provádění platebních transakcí jménem fyzické či právnické osoby, dále jen „platební služby“, přičemž má alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb sídlo ve Společenství. Tato směrnice se vztahuje pouze na **platební služby**.

Odůvodnění – viz odstavec 12.1 stanoviska

Změna č. 4

Článek 1, vynětí centrálních bank – navrhuje se doplnit do druhého pododstavce čl. 2 odst. 1

Centrální banky vystupující jako měnové orgány a veřejnoprávní orgány poskytující platební služby se za poskytovatele platebních služeb nepovažují. **Tato směrnice se nevztahuje na platební služby poskytované centrálními bankami.**

Odůvodnění – viz odstavec 8 stanoviska

Změna č. 5

Článek 3, název

Negativní působnost

Výjimky

Odůvodnění – viz odstavec 11.1 stanoviska

Změna č. 6

Čl. 3 písm. j)

(j) platební transakce uskutečněné prostřednictvím mobilního telefonu, případně jiného digitálního zařízení či zařízení IT, za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky: [navrhuje se vypustit]

(i) poskytovatel služby provozující daný telekomunikační systém nebo informační systém [či síť] je těsně spjat s vývojem digitálního zboží nebo poskytovaných služeb elektronické komunikace;

(ii) zboží ani služby nemohou být poskytnuty za nepřítomnosti poskytovatele služeb;

(iii) neexistuje-li alternativní možnost odměny.

Odůvodnění – viz odstavec 11.3 stanoviska

Změna č. 7

Čl. 4 odst. 3

„platebním systémem“ se rozumí systém sloužící k převodu peněžních prostředků oficiálními a standardizovanými postupy a se společnými pravidly pro zpracování, zúčtování a vypořádání platebních transakcí;

„platebním systémem“ se rozumí systém pro převod peněžních prostředků s formálními a standardizovanými postupy a s jednotnými pravidly pro zpracování, zúčtování a vypořádání platebních transakcí, **a to včetně systémů označených a oznámených Komisí jako platební systémy v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry** ^(FN);

Odůvodnění – viz odstavec 12.2 stanoviska

Změna č. 8

Čl. 4 odst. 8

„peněžními prostředky“ se rozumí hotovost, účetní peníze a elektronické peníze podle definice ve směrnici 2000/46/ES;

„peněžními prostředky“ se rozumí **bankovky a mince** a peníze v bezhotovostní podobě;

Odůvodnění – viz odstavec 12.6 stanoviska

Změna č. 9

Článek vymezující definice

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují následující čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb:

[...]

(d) ostatní fyzické a právnické osoby, jimž bylo uděleno povolení podle článku 6 této směrnice poskytovat a vykonávat platební služby po celém Společenství, dále jen „platební instituce“.

„platební institucí“ se rozumí právnická osoba, které bylo podle článku 6 uděleno povolení poskytovat a vykonávat platební služby v celém Společenství a která není a) úvěrovou institucí ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2002/12/ES, b) institucí elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES, ani c) bankou poštovního úřadu ve smyslu čl. 2 odst. 3 druhé odrážky směrnice 2000/12/ES, jež je v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství oprávněna poskytovat platební služby;

Odůvodnění – viz odstavce 12.1 a 12.3 stanoviska

Změna č. 10

Článek vymezující definice

[navrhuje se vložit]

„platební službou“ se rozumí obchodní činnost uvedená v příloze, jež sestává z provádění platebních transakcí jménem fyzické či právnické osoby, přičemž alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb se nachází ve Společenství.

Odůvodnění – viz odstavec 12.1 stanoviska

^(FN) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

Změna č. 11

Článek vymezující definice

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují následující čtyři kategorie poskytovatelů platebních služeb:

- (a) úvěrové instituce ve smyslu směrnice 2000/12/ES;
- (b) instituce elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES;
- (c) banky poštovních úřadů uvedené ve druhé odrážce čl. 2 odst. 3 směrnice 2000/12/ES, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství oprávněny poskytovat platební služby;
- (d) ostatní fyzické a právnické osoby, jimž bylo uděleno povolení podle článku 6 této směrnice poskytovat a vykonávat platební služby po celém Společenství, dále jen „platební instituce“.

„poskytovatelem platebních služeb“ se rozumí a) úvěrová instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2002/12/ES, b) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES, c) banka poštovního úřadu ve smyslu čl. 2 odst. 3 druhé odrážky směrnice 2000/12/ES, jež je v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství oprávněna poskytovat platební služby, nebo, d) aniž je dotčen článek 21, platební instituce;

Odůvodnění – viz odstavec 12.1 stanoviska

Změna č. 12

Článek vymezující definice

[navrhuje se vložit]

„platební transakcí“ se rozumí uložení, výběr nebo převod peněžních prostředků od plátce k příjemci, ať už z podnětu plátce či příjemce, bez ohledu na jakékoli povinnosti mezi uživateli platebních služeb, z nichž tato transakce vyplývá;

Odůvodnění – viz odstavec 12.1 stanoviska

Změna č. 13

Článek vymezující definice

[navrhuje se vložit]

„dobou provedení“ se rozumí doba od přijetí platebního příkazu poskytovatelem platebních služeb do okamžiku, kdy je částka, jež má být podle platebního příkazu zaplacená, zpřístupněna příjemci;

Odůvodnění – viz odstavec 12.8 stanoviska

Změna č. 14

Článek vymezující definice

[navrhuje se vložit]

„penězi v bezhotovostní podobě“ se rozumí zůstatky na účtu u úvěrové instituce nebo centrální banky nebo elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES;

Odůvodnění – viz odstavec 12.10 stanoviska

Změna č. 15

Článek vymezující definice

[navrhuje se vložit]

„rámcovou smlouvou“ se rozumí smlouva o platebních službách, jež se vyznačuje tím, že zavazuje poskytovatele platebních služeb, aby v budoucnosti prováděl jednotlivé nebo za sebou jdoucí platební transakce na příkaz plátce;

Odůvodnění – viz odstavec 12.12 stanoviska

Změna č. 16

Nový článek 6 – Konzultace s centrálními bankami

[navrhuje se vložit]

Příslušné orgány domovského členského státu konzultují příslušnou centrální banku před tím, než žádosti o povolení vyhoví nebo tuto žádost zamítnou nebo před pozastavením nebo odebráním povolení.

Odůvodnění – viz odstavec 4.8 stanoviska

Změna č. 17

Čl. 10 odst. 1 a 2

1. Platební instituce jsou oprávněny vyvíjet následující činnosti:

- (a) poskytovat platební služby;
- (b) poskytovat provozní a související doplňkové služby, jako jsou záruky za provedení platebních transakcí, směnárenské služby, činnosti související s úschovou a dále zpracování a uchování dat;
- (c) mít přístup k platebním systémům a provozovat platební systémy za účelem převodu peněžních prostředků a jejich zúčtování a vyrovnání, včetně jakýchkoli nástrojů a postupů týkajících se těchto systémů.

V souvislosti s písmenem a) peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nepředstavují vklad nebo jiné splatné prostředky ve smyslu článku 3 směrnice 2000/12/ES, ani elektronické peníze ve smyslu směrnice 2000/46/ES.

2. Peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb a které přijaly výhradně v souvislosti s platební službou, nesmí být použity na podporu jiných obchodních činností platební instituce, než jsou platební služby. Platební instituce vede ve svém účetnictví peněžní prostředky uživatelů platebních služeb, které přijala za účelem provedení platební transakce, odděleně od peněžních prostředků přijatých na jiné činnosti, než jsou platební služby.

1. Platební instituce jsou oprávněny vykonávat výhradně následující činnosti:

- a) poskytování **povolených** platebních služeb, jež **jsou uvedeny v příloze**;
- b) poskytování provozních a souvisejících doplňkových služeb, jako jsou záruky za provedení platebních transakcí, směnárenské služby, činnosti související s úschovou a dále úschova a zpracování dat;
- c) **aniž by byl dotčen článek 23**, přístup k platebním systémům za účelem převodu, zúčtování a vyrovnání peněžních prostředků, včetně jakýchkoli nástrojů a postupů týkajících se těchto systémů.

2. **Poskytují-li platební instituce platební služby podle odst. 1 písm. a)**, peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nepředstavují vklad nebo jiné splatné prostředky ve smyslu článku 3 směrnice 2000/12/ES, ani elektronické peníze **ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b)** směrnice 2000/46/ES. **Peněžní prostředky, které platební instituce obdržela, se převádějí příjemci nebo, nedojde-li k provedení příkazu, se vyplácí plátcí nebo jiné osobě, jež má na tyto peněžní prostředky nárok, v době provedení stanovené v kapitole 2 oddílu 2 hlavy IV této směrnice.**

3. Peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb a které přijaly výhradně v souvislosti s platební službou, **se vyčlení pouze pro účely transakce, pro níž byly platební instituci poskytnuty**, a nesmí být použity na podporu jiných obchodních činností platební instituce, než jsou platební služby **požadované uživatelem platební služby**.

4. Členské státy zajistí, aby byla zabezpečena tato ochrana uživatelů platebních služeb:

- a) peněžní prostředky, které platební instituce obdržela od uživatelů platebních služeb a které přijala za účelem provedení platební transakce, platební instituce oddělí od peněžních prostředků přijatých na jiné činnosti, než jsou platební služby, a ve svém účetnictví o nich účtuje odděleně;
- b) platební instituce vede peněžní prostředky uživatele platební služby na účtu, jehož název jasně označuje uživatele platební služby;
- c) peněžní prostředky uživatele platební služby nesmějí být směřovány s peněžními prostředky poskytovatele platebních služeb nebo jiného uživatele platební služby nebo s peněžními prostředky jiné osoby, než je uživatel platební služby, jehož jménem jsou tyto prostředky vedeny;
- d) platební prostředky uživatele platební služby jsou chráněny před účinky žalob třetích osob proti platební instituci;
- e) v případě, že vůči platební instituci bylo přijato jedno či více reorganizačních opatření nebo proti ní bylo zahájeno likvidační řízení, příslušné správní nebo soudní orgány, popřípadě příslušný správce nebo likvidátor okamžitě vrátí peněžní prostředky všech uživatelů platebních služeb těmto uživatelům, a to přednostně před všemi ostatními pohledávkami vůči této platební instituci;
- f) v případě, že vůči platební instituci bylo přijato jedno či více reorganizačních opatření nebo proti ní bylo zahájeno likvidační řízení a peněžní prostředky nepostačují k úhradě všech peněžních prostředků, jež má platební instituce vyplatit uživatelům platebních služeb, příslušné správní nebo soudní orgány, popřípadě příslušný správce nebo likvidátor mezi uživatele platebních služeb okamžitě rozdělí peněžní prostředky těchto uživatelů poměrně podle jejich pohledávek a přednostně před všemi ostatními pohledávkami vůči této platební instituci.

Pozn.: Navrhuje se, aby v návaznosti na výše uvedené ustanovení byly do článku navrhované směrnice, který vymezuje definice, zapracovány níže uvedené definice, přičemž všechny tyto definice jsou převzaty z článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ^(FN):

- (1) „správcem“ se rozumí osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit reorganizační opatření;
- (2) „správními nebo soudními orgány“ se rozumějí správní nebo soudní orgány členských států příslušné pro účely reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení;

^(FN) Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

- (3) „reorganizačními opatřeními“ se rozumějí opatření, jejichž účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci platební instituce a která mohou mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek;
- (4) „likvidátorem“ se rozumí osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit likvidační řízení;
- (5) „likvidačním řízením“ se rozumí kolektivní řízení zahájené a sledované správními nebo soudními orgány členského státu, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem těchto orgánů, včetně případů, kdy jsou řízení ukončena vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením.

Odůvodnění – viz. odstavce 6.3, 6.4 a 9.4 stanoviska

Změna č. 18

Čl. 10 odst. 3

3. Obchodní činnosti platebních institucí, jimž bylo uděleno [navrhuje se vypustit] povolení, nejsou výhradní a nejsou omezeny na platební služby, s ohledem na použitelné vnitrostátní právní předpisy a právní předpisy Společenství.

Odůvodnění – viz odstavec 6.5 stanoviska

Změna č. 19

Čl. 11 odst. 2

2. Zamýšlí-li platební instituce zadat některé *nebo všechny* své operace externím subjektům, uvědomí o tom příslušné orgány.

2. Zamýšlí-li platební instituce zadat některé své operace externím subjektům, uvědomí o tom příslušný orgán **svého domovského členského státu. Zadaním operací externím subjektům není dotčeno použití této směrnice na subjekt, kterému byly některé operace zadány, pokud je tento subjekt sám považován za poskytovatele platebních služeb.**

Odůvodnění – viz odstavec 13.4 stanoviska

Změna č. 20

Článek 16

Členské státy dbají, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvajícím soulad s touto hlavou byly přiměřené, vhodné a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Členské státy zajistí, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvajícím soulad s touto hlavou byly přiměřené, vhodné a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem ověření souladu s touto hlavou *mohou* příslušné orgány podniknout *pouze* tato opatření:

Za účelem ověření souladu s touto hlavou **mohou** příslušné orgány podniknout tato opatření:

(a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro sledování souladu;

a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro sledování souladu;

(b) provádět kontroly na místě v platebních institucích, externích subjektech, u smluvních zástupců nebo v dceřiných podnicích, za které platební instituce odpovídá;	b) provádět kontroly na místě v platebních institucích, externích subjektech, u smluvních zástupců nebo v dceřiných společnostech, za které platební instituce odpovídá;
(c) vydávat doporučení a pokyny;	c) vydávat doporučení a pokyny;
(d) v případě nesouladu vydat upozornění a uvalit přiměřené sankce;	d) v případě nesouladu vydat upozornění a uvalit přiměřené sankce;
(e) pozastavit nebo odebrat povolení, nejsou-li podmínky pro povolení podle článku 5 nadále splněny.	e) pozastavit nebo odebrat povolení, nejsou-li podmínky pro povolení podle článku 5 nadále splněny.

Odůvodnění – viz odstavec 4.7 stanoviska

Změna č. 21

Článek 19 první odstavec

Príslušné orgány různých členských států spolupracují, a zejména si vyměňují informace s cílem zajistit řádné provádění této směrnice.

Príslušné orgány různých členských států spolupracují, a zejména si vyměňují informace s cílem zajistit řádné provádění této směrnice, **a to jak mezi sebou navzájem, tak s centrálními bankami ESCB.**

Odůvodnění – viz odstavec 4.8 stanoviska

Změna č. 22

Čl. 19 druhý odst. písm. b)

(b) centrálními bankami, Evropským systémem centrálních bank a Evropskou centrální bankou jakožto měnovými orgány a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a zúčtovacími systémy;	centrálními bankami z třetích zemí a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a zúčtovacími systémy;

Odůvodnění – viz odstavec 4.8 stanoviska

Změna č. 23

Čl. 23 odst. 1

Přístup k platebním systémům a jejich provoz

1. Členské státy dbají, aby pravidla týkající se přístupu k platebním systémům a jejich provozu byla objektivní a přiměřená a aby nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti specifickým rizikům a pro ochranu finanční bezpečnosti platebního systému.

Platebním systémům není dovoleno klást následující požadavky:

- (a) zákaz účasti v jiných platebních systémech;
- (b) pravidlo, které činí rozdíly mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
- (c) jakékoli omezení na základě právního statusu organizace.

Přístup k platebním systémům

1. Členské státy zajistí, aby **přístup platební instituce k platebnímu systému nebyl:**

- a) **diskriminačním způsobem omezován, za předpokladu, že je zajištěna finanční a provozní bezpečnost platebního systému;**
- b) **omezován** na základě právního statusu instituce.

Odůvodnění – viz odstavce 9.1 a 9.4 stanoviska

Změna č. 24

Čl. 23 odst. 2

2. Požadavky, které účastníkům platebních a zúčtovacích systémů cenných papírů ukládají právní předpisy Společenství a zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES (*) zůstávají odstavcem 1 nedotčeny.

2. Odstavec 1 se **nevztahuje na systémy označené podle** směrnice 98/26/ES **a nejsou jím dotčeny pravomoci ECB a ESCB stanovené v čl. 105 odst. 2 Smlouvy a v člancích 3.1 a 22 statutu ESCB, jež se týkají přístupu k platebním systémům a jejich provozování.**

Odůvodnění – viz. odstavce 9.2 a 9.3 stanoviska

Změna č. 25

Článek 41

Členské státy dbají, aby se platební transakce považovaly za povolené, pouze pokud plátce souhlasil s příslušným platebním příkazem určeným poskytovateli platebních služeb.

Souhlas má podobu výslovného povolení poskytovateli platebních služeb provést platební transakci nebo řadu transakcí.

Pokud takový souhlas schází, platební transakce se považuje za nepovolenou.

Platební transakce může být plátcem povolena před provedením nebo následně po provedení platební transakce.

Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovaly za povolené, pouze pokud plátce souhlasil s příslušným platebním příkazem určeným poskytovateli platebních služeb.

Souhlas má podobu výslovného povolení poskytovateli platebních služeb provést **určenou** platební transakci nebo řadu transakcí.

Souhlas může být vzat zpět v souladu se smluvními podmínkami dohodnutými mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, avšak v souladu s články 54 nebo 56 nejpozději v okamžiku přijetí platebního příkazu nebo v okamžiku, kdy se platební příkaz stane neodvolatelným.

Pokud takový souhlas chybí, **nebo je-li platným způsobem vzat zpět**, platební transakce se považuje za nepovolenou.

Platební transakce může být plátcem povolena před provedením nebo následně po provedení platební transakce.

Odůvodnění – viz odstavce 13.7 a 13.10 stanoviska

Změna č. 26

Čl. 53 odst. 1

1. Členské státy dbají, aby plátce požadoval náhradu nejpozději do čtyř týdnů *od okamžiku, kdy byl o dané platební transakci informován poskytovatelem platebních služeb.* [...]

1. Členské státy zajistí, aby plátce požadoval náhradu nejpozději do **šesti týdnů ode dne odepsání peněžních prostředků z účtu.** [...]

Odůvodnění – viz odstavec 13.9 stanoviska

Změna č. 27

Čl. 54 odst. 2

2. V případě platebních transakcí, jež jsou spuštěny elektronicky, informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platební služby [výslovně nebo mlčky] o přijetí příkazu k provedení. Učiní tak neprodleně a v každém případě do konce následujícího pracovního dne po okamžiku přijetí podle odstavce 1.

2. V případě platebních transakcí, jež jsou iniciovány elektronicky, informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platební služby o přijetí příkazu k provedení. Učiní tak neprodleně **po přijetí platebního příkazu** a v každém případě do konce pracovního dne následujícího po okamžiku přijetí podle odstavce 1.

Odůvodnění – viz odstavec 13.11 stanoviska

(*) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

Změna č. 28

Čl. 65 odst. 1 první pododstavec

1. Členské státy dbají na to, aby poskytovatel platebních služeb příjemce zpřístupnil peněžní prostředky příjemci, *jakmile jsou tyto prostředky připsány na platební účet příjemce.*

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb příjemce zpřístupnil peněžní prostředky příjemci **ihned poté, co je obdržel.**

Odůvodnění – viz odstavec 13.12 stanoviska

Změna č. 29

Čl. 66 odst. 1

[...] Pokud byl jako jedinečný identifikátor stanoven kód IBAN, měl by být nadřazen jménu příjemce, je-li poskytnut *dobře*. Je však třeba, aby poskytovatel platebních služeb pokud možno ověřil, zda jsou ve vzájemném souladu.

[...] Jestliže **se** jako jedinečný identifikační kód **stanoví** kód IBAN, **je** nadřazen **všem ostatním jedinečným identifikačním kódům včetně** jména příjemce, **pokud je tento jiný identifikační kód** poskytnut **vedle kódu IBAN**. Je však třeba, aby poskytovatel platebních služeb pokud možno ověřil, zda jsou **poskytnuté jedinečné identifikační kódy** ve vzájemném souladu.

Odůvodnění – viz odstavec 13.13 stanoviska

Změna č. 30

Čl. 77 odst. 1

Komisi je nápomocen Platební výbor, dále jen „výbor“, složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Komisi je nápomocen Platební výbor, dále jen „výbor“, složený ze zástupců členských států a **pozorovatelů z ECB**, kterému předsedá zástupce Komise.

Odůvodnění – viz odstavec 10 stanoviska

Změna č. 31

Příloha

PŘÍLOHA

„PLATEBNÍ SLUŽBY“ PODLE ČL. 2 ODS. 1

- (1) Vklady hotovosti na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- (2) Výběry hotovosti z platebního účtu vedeného u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
- (3) Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, jsou-li peněžní prostředky uloženy na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
  - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
  - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.

PŘÍLOHA

PLATEBNÍ SLUŽBY PODLE ČLÁNKU 4

1. **Úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2000/12/ES, včetně institucí elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES, mohou poskytovat tyto platební služby:**
  - i) Vklady hotovosti na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
  - ii) Výběry hotovosti z platebního účtu vedeného u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb, stejně jako veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
  - iii) Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, pokud jsou tyto peněžní prostředky uloženy na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
    - provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;

- (4) Provádění platebních transakcí, jestliže se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platební služby poskytnutým v souladu se *směrnicí Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 87/102/EHS o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru a s ostatními použitelnými právními předpisy Společenství*:
- provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
  - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- (5) Vydávání platebních karet, které uživateli platební služby umožňují převod peněžních prostředků.
- (6) Provádění platebních transakcí včetně převodu peněžních prostředků, je-li poskytovatel platebních služeb vydavatelem elektronických peněz ve smyslu směrnice 2000/46/ES.
- (7) Služby poukazování peněz, při nichž poskytovatel platebních služeb přijímá hotovost, účetní peníze nebo elektronické peníze od uživatele platební služby výhradně za účelem provedení platební transakce a převodu peněžních prostředků ve prospěch příjemce.
- (8) Provádění platebních transakcí prostřednictvím jakýchkoli komunikačních prostředků na dálku, jako jsou mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení či zařízení IT, jestliže poskytovatel služby provozující daný telekomunikační nebo informační systém či síť umožňuje platbu za zboží či služby, které nejsou digitálním zbožím ani službami elektronické komunikace, a nejsou tedy poskytovány prostřednictvím samotného technického zařízení.
- (9) Provádění platebních transakcí prostřednictvím jakýchkoli komunikačních prostředků na dálku, jako jsou mobilní telefony nebo jiná digitální zařízení či zařízení IT, jestliže poskytovatel služby provozující daný telekomunikační nebo informační systém či síť pouze zařídí převod peněžních prostředků platby za digitální zboží či služby elektronické komunikace poskytované prostřednictvím daného zařízení, bez jakéhokoli dalšího zásahu do poskytované služby
- provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- iv) Provádění platebních transakcí včetně převodu peněžních prostředků, je-li poskytovatel platebních služeb vydavatelem elektronických peněz ve smyslu **čl. 1 odst. 3 písm. b)** směrnice 2000/46/ES.
- 2. Úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2000/12/ES, s výjimkou institucí elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES, mohou poskytovat tyto platební služby:**
- i) Provádění platebních transakcí, jestliže se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platební služby poskytnutého v souladu se *směrnicí Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru* ^(FN) a s ostatními použitelnými právními předpisy Společenství:
- provádění přímého inkasa, včetně jednorázového přímého inkasa;
  - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
  - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
- 3. Úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2000/12/ES, včetně institucí elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES, a platební instituce mohou poskytovat tyto platební služby:**
- i) Vydávání platebních karet, které uživateli platební služby umožňují převod peněžních prostředků, **za předpokladu, že účet držitele karty je veden u úvěrové instituce;**
- ii) Služby poukazování peněz, při nichž poskytovatel platebních služeb přijímá **bankovky a mince**, peníze v bezhotovostní podobě nebo elektronické peníze od uživatele platební služby výhradně za účelem provedení platební transakce a převodu peněžních prostředků ve prospěch příjemce.

Odůvodnění – viz. odstavce 6.2 a 11.3 stanoviska

^(FN) Úř. věst. L 42, 12.2.1987, s. 48. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES (Úř. věst. L 101, 1.4.1998, s. 17).